

N. ΠΙΚΟΝ.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

9. 'Θέος Πατηρίων ἀριθ. 9.

Δι' ευδρομαί ἀποστέλλονται ἀπ' εὐ-
ρειάς εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου,
κατανομισμάτων, χρυσῶν κ τ.λ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

'Αδόλφον Βελῶ καὶ Ἰουλίου Δωτέν: Ο ΜΗΤΡΟΚΤΟΝΟΣ, δραματικώτατον
μυθιστόρημα μετὰ εἰκόνων, μετὰφρασίς *P. (συνέχ.) — Οὐέλκη Κόλλινς:
Η ΝΕΚΡΑ ΖΩΣΑ, μετὰφρ. Ν. Σπανδορή, (συνέχ.) — Louis Jourdan:
Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΝΥΞ ΤΟΥ ΗΛΙΟΓΑΒΑΛΟΥ, Ρωμαϊκὸν διήγημα,
μετὰφρασίς Tony. (συνέχεια).

**ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
προληρησεία**

'Εν Ἀθήναις φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαις 8,50
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρυσῶ 15.
'Εν Ῥωσίᾳ βούβλια 6.

Προσεχῶς ἀρξόμεθα τῆς δημοσιεύ-
σεως τοῦ δραματικώτατου μυθιστορή-
ματος :

Η ΩΡΑΙΑ ΜΑΡΙΩΝ

τοῦ γνωστοῦ καὶ διακεκριμένου μυθι-
στοριογράφου Πέτρου Δελκούρ.

Η ΩΡΑΙΑ ΜΑΡΙΩΝ

εἶνε ἔργον ἐξάισιον, πλήρες ἐπεισοδίων
καὶ μεγίστου ἐνδιαφέροντος, ἐδημοσι-
εύθη δὲ ἐσχάτως ὡς ἐπιφυλλίς ἐν
ἐγκρίτῳ παρισινῇ ἐφημερίδι.

Η ΩΡΑΙΑ ΜΑΡΙΩΝ

εἶνε μυθιστόρημα κοινωνικόν, συγκινη-
τικώτατον· ἐνδιαφέρει τοὺς πάντας καὶ
πρὸ πάντων τὸ ὠραῖον φύλον, πεπει-
σμεθα δὲ ὅτι ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν
εὐαισθητῶν ἀναγνωστῶν τῶν «Ἐκ-
λεκτῶν Μυθιστορημάτων» θὰ ρεύσῃσι
θερμὰ δάκρυα κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς

ΩΡΑΙΑΣ ΜΑΡΙΩΝ

ΑΔΟΛΦΟΥ ΒΕΛΩ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΟΥ ΔΩΤΕΝ

Ο ΜΗΤΡΟΚΤΟΝΟΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

[Συνέχεια]

ΛΘ'

'Εν τούτοις ἡ ἀντίδρασις, ἥτις εἶχε
παρῆλθῃ ὑπὲρ τοῦ Λαυρεντίου, ἠλαττώθη
βαθμηδόν.

Κατὰ τὴν διακοπὴν τῆς συνεδριάσεως,
ἡ σκέψις ἐπῆλθεν εἰς ἕκαστον καὶ μετ'
αὐτῆς ἡ δυσπιστία, ἡ ὑπόνοια. Ἐκαστος
ἤρῳτα ἑαυτὸν ἂν οἱ πικροὶ ἐκεῖνοι λόγοι
τοῦ κατηγορουμένου ἦσαν εἰλικρινεῖς, ἢ

τοῦναντίον μὴ ἦτο μέσον σχεδιασθὲν ἐκ
τῶν προτέρων μετὰξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ δι-
κηγόρου του. Ἄλλ' εἰλικρινεῖς ἢ ὄχι, τί
ἐσήμαινε τούτο ἐπὶ τέλους; Μήπως ἡ
πληθὺς τῶν ἀποδείξεων θὰ ἐχρησίμευεν ὡς
ἐπιχείρημα ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου;

'Ἡ ἐπάνοδος αὐτῆ εἰς τὴν πρώτην προ-
κατάληψιν ἐδηλώθη ἀπὸ τῶν πρώτων λέ-
ξεων, ὅς ὁ πρόεδρος ἀπηύθυνε πρὸς τὸν
Λαυρέντιον.

— Κατηγοροῦμενε, τῷ εἶπε ξηρῶς, ἐ-
γερθήτε.

'Ο Λαυρέντιος ὑπήκουσε.

Μεγίστη ἡσυχία, διὰ τὴν ὁποίαν ἐξε-
πλήσσετε καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος, εἶχε παρῆλθῃ
εἰς τὸ πνεῦμά του. Τὴν παραφορὰν καὶ
τὴν ἀπελπισίαν, αἵτινες τὸν συνετάρασσον
πρὸ μικροῦ, διεδέχθη διαύγεια διανοίας
ψυχρὰ καὶ γαληνιαία. Ἐξήταζε τὴν θέ-
σιν του, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα αὐτῆς ἐπερί-
μενεν ἄνευ ἀνυπομονητικῆς καὶ φρίκης.

'Απήντησε διὰ φωνῆς σταθερῆς εἰς τὰς
ἐρωτήσεις τοῦ προέδρου. Αἱ ἐξηγήσεις του
ὑπῆρξαν σαφεῖς, ἀκριβεῖς, ἐνίοτε ὀλίγον
τραχεῖαι καὶ ἀπότομοι. Οὐδεὶς ἠπατήθη
ἐκ τῆς μεταμορφώσεως ταύτης, ἀληθοῦς
ἢ προσπεποιημένης· ἦτο ἡ ὑπερήφανος ἐ-
κείνη ἀδιαφορία τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις
συναισθάνεται ἑαυτὸν συντριβέντα ὑπὸ
δυνάμει ἀνωτέρας καὶ ὅστις, ἀφοῦ ἀνω-
φελῶς ἐπάλαισε κατ' αὐτῆς, τὴν ὕριστα-
ται καὶ τὴν περιφρονεῖ.

'Ωμίλησε περὶ τῶν παιδικῶν αὐτοῦ ἐ-
τῶν, περὶ τῆς ἀνατροφῆς του, τῆς μητρὸς
του, ἀπλῶς καὶ μετὰ συγκινήσεως βα-
θείας καὶ τοσοῦτῳ μᾶλλον συγκινητικῆς,
ὅσῳ ἐφαίνετο συγκρατουμένη.

Περὶ τοῦ πατρὸς του δὲν ἐγνώριζεν ἢ
ὅσα ἐκ τῆς κατηγορίας εἶχε μάθει· ἄλλως
τε ὀλίγον τὸν ἔμελλεν.

'Ανωμολόγησε τὰ σφάλματά του καὶ
τὰς ἐνόχους παρεκτροπὰς του κατὰ τὰ
τελευταῖα αὐτοῦ ἔτη.

— Ἰδού, εἶπε τὸ ἀληθές μου ἔγκλημα,
τὸ μόνον διὰ τὸ ὅποιον αἰτιῶμαι τὸν ἑαυ-
τόν μου. Εἶνε μέγχα. Διαφεύγει τὴν ἀνθρω-
πίνην δικαιοσύνην, ἀλλ' ἐγὼ οὐδέποτε θὰ

τὸ συγχωρήσω εἰς ἑμαυτόν. Καὶ ἤδη δέ-
χομαι ὡς ἐξίλασμόν ὅλα τὰ μαρτύρια ὅσα
ὑπέστην καὶ θὰ ὑποστῶ ἀκόμη.

Εἶτα περιέγραψεν—ὡς ἐπραξεν ἐνώπιον
τοῦ ὑπαστυνόμου καὶ τοῦ ἀνακριτοῦ—τὴν
τελευταίαν ἐσπέραν, τὴν ὁποίαν διῆλθε
μετὰ τῆς μητρὸς του καὶ τὴν εἰς Παρι-
σίους ἐπάνοδόν του. Κεκοπιαιῶς, ἀπηλ-
πισμένος, εἶχεν εἰσέλθει εἰς τὸ καφενεῖον
τῆς ὁδοῦ Καρμαρτέν· εἶτα ἐξῆλθεν αὐτοῦ,
περιεπάτησεν ἐπὶ τινα χρόνον ἐπὶ τῆς λεω-
φόρου καὶ τέλος ἐπανῆλθεν εἰς τὴν κατοι-
κίαν του. Κατὰ ποίαν ὥραν ἀκριβῶς ἐγέ-
νοντο ταῦτα; δὲν ἐγνώριζε καὶ ἀνεφέρετο
εἰς τὰς καταθέσεις τῶν μαρτύρων.

Τέλος ὠμίλησε περὶ τῆς χρήσεως, ἣν
ἔκαμε τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς τῆς
10ης μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ Μοῦλ εἰς Ἀ-
βλόν, καὶ προσέθηκε τινὰ, ὡς πρὸς τὸ δά-
νειον τῶν δύο χιλιάδων φράγκων, ὅπερ
συνωμολόγησε μετὰ τοῦ Ριχάρ.

— Θὰ μοῦ κάμετε τὴν τιμὴν. . . ἢ, ἂν
προτιμᾶτε, τὴν ὕβριν, νὰ πιστεύσητε ὅτι
ἂν ὑπέκρυπτον ἔγκλημα, ἤθελον μεταχει-
ρισθῆ ἄλλο μέσον καὶ ὄχι αὐτὸ τὸ ὅποιον
εἶνε ἐνοχοποιητικὸν ὡς ἐκ τῆς ἀπλότητός
του.

'Επειδὴ ὁ πρόεδρος ἀνεσκεύασε μέρη
τινὰ ἀπίθανα τῆς διηγήσεώς του, ἀπε-
κρίθη ἀπλοῦστατα :

— Δὲν γνωρίζω ἂν αὐτὰ εἶνε πιθανὰ
ἢ ὄχι, βεβαίῳ μόνον ὅτι συνέβησαν οὕτω.
'Ἦδη ἠρωτήθη τί εἶχε νὰ ἀντιτάξῃ
κατὰ τῶν ἀποδείξεων αὐτῶν.

— Ἀπολύτως τίποτε, εἶπεν. Ὅλαι
εἶνε ἀκριβέσταται. Τὸ ἐγγεγραμμένον καὶ τὸ
κομβίον μοὶ ἀνήκουν· ὅσον ἀφορᾷ τὴν
Μαριέτταν, εἶνε ἀπλοστατή· ἐνόμισε
ὅτι μὲ ἀνεγνώρισεν, ἀφοῦ ὁ δολοφόνος εἶχε
διαθέσει πρὸς τοῦτο τὰ πάντα.

— Οὕτω λοιπόν, εἶπεν ὁ πρόεδρος, ἰδοὺ
τὸ σύστημα τῆς ὑπερασπίσεώς σας· ὁ δο-
λοφόνος δι' ὑπολογισμοῦ καὶ τέχνης κα-
ταχθονίας συνεσώρευσεν ἐναντίον σου τὰς
ἀποδείξεις αὐτάς;

— Μάλιστα, κύριε πρόεδρε, τὸ πιστεύω.
— Εἶνε ὑπόθεσις ἐντελῶς ἀπαράδεκτος.